

ВЫХОДИТЬ ЩОДЕННО ПЕРЕДПОЛУДНЕМ

1

II.

ангільо-саксонська морально-
зривна спільноти вирощена з ін-
ших основ і з інакшою атмосфери,
як в решті Європи, скажімо захід-
ної Європи. Джерело ангільо-сак-
сонського законодавства — старо-
германське право, суворе й тверде:
«То бий, — буде вбитий. А моральна
атмосфера ангільо-саксонського
заїта: рецидивний і воскресний
визнанням дух старозавісної.

III.

各段均用特種電線敷設，並設有電氣設備，以便在戰時使用。

IV.

В. Левицкий.

6 надії, що процес українізації у наших школах буде прискіплення. Покищо є труднощі з підручниками, яких бракує; праці над ними підійшли. Академія складає саме тепер термінологічний музичний словник.

Де незвичного часу музичу динка.

ПЕРЕДПЛАТА:
Місячно: в краю 450 зол.
За границею:
В Америці 1 долар, Франції,
Голландії, Бельгії 20 фр. фр.,
Італії 750 зал., Німеччині 750 зал.,
Швейцарії 5 шв. фр., Чехо-
словацкій 50 ч. к., Румунії 150
лей, Болгарії 750 зал., Австрії
750 зал. — Зміна адреси 1 зол.

ЦІНА ОДИНОГО ПРИМІРНИКА
20 сот.

1. Українізація та пролетаризація.

Револуція на Україні стала переломним моментом у діяльності музичної праці, як і в усіх інших. Селянська та робітничка маса не мала за царського режиму доступу до му-

Музична освіта в царській Росії не відповідала нас з двох причин: 1) вона нехтувала, а навіть переслідувала українську музику, 2) її методи праці були застарілими, тирафікованими. Царські музичні школи гуртували тільки виконавців; треба було ввести тут нові методи і змі-

ли були тільки державні; аж тепер основано деякі приватні. Плата в державних школах різноманітна: для частини учнів безплатна, для частини з великими податками. Метода прозастарілих цих шкіл основана на т. зв. системі тарифікації всіх категорій учнів. В Інститутах є 11,6 проп. робітників, 11,5 селян, решта службовців (трудова інтелігенція).

Поможіть зданити дім-захист для українських письменників і журналістів у Римі. Засвідчим ділом зрозуміння великої культурної праці і виявим свою вдячність українським робітникам повоі Нертин слати на адресу: Львів, Південна ч. 7. Земельний Банк Гіпотечний, нинішня ч. 1141.

Міська рада у Львові.

През. Деякович про управління ради і її президентів.

Від п. Володимир Деяковича, який в січні 1918 р. як заступник тодішнього австрійського намісника покликав до життя тимчасову міську раду у Львові і переводив ці переговори для її створення, відстоюючи ось які правні помилки на тему, якою тепер цікавиться вся преса у Львові. — Ред.

Від довшого часу обговорюється в пресі справа розв'язання міської ради у Львові і ведеться на цю тему жива полеміка. Одні кажуть, що ця міська рада є зовсім рівна легальній раді, якої розв'язання підлягає умовам, поданим у статуті міста Львова, а в наслідок цього в разі розв'язання ради президент і віцепрезиденти лишаться на своїх становищах і полагоджують громадські справи аж до вибору нової ради (§ 112). Інші є думки, що теперішня міська рада, її президент і віцепрезиденти є лише органами, покликаними адміністраційною владою, так, що можуть бути цією владою вільно відкликані та заступлені іншими органами. Для вирішення цього питання слід сягнути в минуле.

Коли в 1915 р. тодішній австр. намісник уважав кінечним розв'язати львівську міську раду, то дійсні краєві власті, покликані на основі статуту міста Львова видавати заарядження, що дотичили тимчасової полагоди справ до часу

введення нової міської ради, себто намісництво і Краєвий Виділ, покликали до заряду міста правительственого комісара. Вони анехтували при тім установи § 112, на основі котрого до часу вибору нової міської ради президент і віцепрезиденти остають на своїх становищах, полагоджують біжучі громадські справи і виконують при виборах права, прислугуючі міській раді.

Проти поминення президента і віцепрезидентів підносилися вже тоді заміти. Однак влада могла оправдати свій розпорядок тим, що в часі розв'язання міської ради — а це тоді уважалося необхідним — президент і віцепрезиденти міста не були у Львові присутні, тому виконання постанови § 112 ст. в цьому стані було фактично неможливе. На всякий випадок це заарядження набрало правної сили і на тому треба опирати всякі даліші міркування в тій справі.

В особі правительственого комісара зосереджувалася ціла влада в громаді. Йому належали всі права як президента міста, так і міської ради. Додана правительственому комісареві прибічна рада була тільки тілом дорадчим і її рішеннями правительствений комісар не був зовсім зв'язаний.

Зміни того правного стану довершив шойно рескрипт президії Намісництва з дня 31. I. 1918 ч. 2148/пр. в цей спосіб, що краєві власті покликали на місце дотеперішньої одної особи, а саме правительственого комісара, орган зложений з більшої скількості осіб. Зокрема власті іменували крім правительственого комісара також і його заступників, а крім цього і тимчасову раду, зложену аналогічно до виборної міської ради зі сто членів, і означили при тому круг діляння осіб, покликаних до управи.

Причини, іза яких краєві власті видали цей розпорядок, як рівнож і компетенції того нового тіла, яким була тоді тимчасова рада, є означені у згаданому вже рескрипті, що дослівно звучить:

„Примуючи до привернення громад і міста Львова повної самоуправи, до якої громада ця має всі права на основі закону, краєві власті мусять рахуватися з фактом, що мандат давньої міської ради внаслідок розв'язання правно аніас. У світлі за тим можна би проти її реактивувати піднести закони правного характеру, а переведення нових виборів вимагає приготування праці, яку

деякі в теперішніх умовах уважають неможливою. Однак тому, що фінансове та господарське положення громади міста Львова, як також інтереси мешканців, вимагають ширшої, як до цієї пори, співучасті представників населення в тимчасовій управі міста, то Намісництво в порозумінні з Краєвим Виділом, не будучи на разі в силі ні яких з попередніх двох способів привернути самоуправу, в місце дотеперішньої прибічної ради, доданої до помічі правительственому комісареві, покликає в життя тимчасову раду, котра в складі 100 осіб і з широким кругом діляння, що має обіймати ніякі круги діляння легальної міської ради, буде при урядовім комісареві, згідно при його заступниках полагоджувати громадські справи аж до — як слід надійтись — вже недалекого часу виборів, ага. введення в урядування нової ради. Щодо відношення урядового комісара до цієї тимчасової ради, то Намісництво в порозумінні з Краєвим Виділом зааряджує, що правительствений комісар має і надалі полагоджувати громадські справи цілком самостійно, однак є обов'язаний у справах, згаданих в §§ 35, 36, 37, 38, 41 і 42 букви и, д, е, ф, статута міста Львова — оскільки загалом ті справи підходять під поняття тимчасового полагоджування справ по думці § 112 статута — засягати ухвали тимчасової ради і є тою ухвалою зв'язаний“.

Стан правний, витворений рескриптом з 31. січня 1918 р., був тоді цілком ясний, і в цей правний стан рескрипт тимчасового управляючого комітету з дня 12. січня 1919 ч. 14/19/В. А. не вніс ніякої суттєвої зміни.

Тим рескриптом постановляється, що тимчасовій міській раді, покликаній в життя рескриптом президії Намісництва з 31. січня 1918, признається всі права, прислугуючі міській раді по приписам статута міста Львова. Рівночасно постановлено, що та рада має відтепер складатися зі 150 членів, причому 50 нових членів рада кооптує, як рівнож рада буде мати право кооптації радних на всі опорожнені місця, а також на ті, які можуть у майбутності опорожнитися.

З тих постанов, головню з того, що тимчасовий управляючий комітет покликаний виразно на рескрипт Намісництва, що говорить про раду, покликану до життя Намісництвом, наглядно виходить, що правний характер тої ради не уляг основній зміні. Тому і після переміни, довершеної тимчасовим управ-

ляючим комітетом, тимчасова рада лишлася й на даліше органом, який походить з іменування з доданим правом кооптації. Наступило тільки нове означення її круга діляння таким чином, що права, які вона мала вже на основі рескрипту президії Намісництва з 31. січня 1918 р., поширено на всі права, статутуою признані львівській міській раді. Поминення її прав, довершено тимчасовим управляючим комітетом, відносилось головню до вибору президента міста і віцепрезидентів. Це право на основі рескрипту президії Намісництва з 31-ого січня 1918 року не було признане тимчасовій раді, тому, що влада покликала тоді до управи правительственого комісара. Коли рескриптом тимчасового управляючого комітету надано тимчасовій раді також право вибирати президента і віцепрезидентів, то це значило лише, що влада рішила змінити спосіб назначування голови управи та що на чолі управи замість іменованого владою комісара мав відтепер стояти президент, вибраний тимчасовою радою. Однак та сама і тимчасова рада внаслідок рескрипту тимчасового управляючого комітету не стратила свого характеру тіла, походячого з іменування, так само і президент, вибраний тою радою, не міг стати президентом з правним характером президента, вибраного радою, яка походить з виборів.

Це є правні причини, які оправдують думку, що постанови § 112 стат. не відносяться до теперішньої президії громад міста Львова.

До такого заключення доходить на основі поданих вище думок, без огляду на те, чи рескрипт тимчасового управляючого комітету признається законом, чи тільки адміністраційним розпорядком. В разі признавання цього рескрипту законом, належало б тимчасовій раді признавати право внесення відклику проти рішення, тому, що таке право по приписам статута прислугує міській раді, що походить з вибору. Встановлені президента не мало б це однак ніякого впливу.

Із сказаного виходить, що аргументи за поминенням теперішньої президії в уряді на випадок розв'язання тимчасової міської ради нестійкі. Навпаки — правний стал допускати іменування правительственого комісара.

БОРИС ПІЛЬНЯК.

Оповідання Непогашеного Місяця.

У Попова купали лежали по всіх кутах книжки, але такої простачки про звичайну людську любов, про звичайні зв'язки, про звичайне життя, про сонце, людей і про звичайну людську радість — такої книжки у Попова годі було зайти.

— Ось тобі революційна література, — жартливо сказав Гаврілов. — Ну, гаразд, ще раз прочитаю Толстого. Як же він чудово пише про ті старі рукавички на бері. — І Гаврілов наспів, замовчав на мить та сказав тихо: — Я Тобі, Альонка, не казав, аби на пусте діло часу не тратити. Був я сьогодні у „начальства“ і в дивані у професора. Професор вчистістю пописувався. Я не хотів давати собі різати, безумовно, що я проти... Завтра яду під ніж... Ти ж прийди до шпиталю і не забувай приятелів. Моїм дітям і жінці нічого не пиши. Прощавай! — І Гаврілов вийшов із кімнати, не стиснувши Попову руку.

Перед готелем стояло крітє авто. Гаврілов сів і велів: „до дому, до вагону“, — та авто поїхало переулками. На бічному шляху місяць сховався по шинах. Прогігала собака, асфальтувала і сховалася у далечині чорної тишини шми. При скідних вагоні стояв партовий і зазмер на вид командарма. Виріс у вагоні посылний, висунув голову кондуктор — блиснуло у вагоні електричне світло, і авіаглад піма, блазінна, провінційна тишина. Командарм перейшов до спального купе, вняв чоботи, надів пічні капці, розцібував комір гімнасторики й аавлював: — „чаю“. Перейшов до салону і присів до настільної лампи; кондуктор приніс чаю, але командарм не торкнувся його. Командарм довго сидів над кни-

жкою, над „Дітями і внацьким віком“, читав, думав над книжкою. Потім перейшов до спальні, припис велику записку книжечку, задоволив, сказав своїм вістовому: „будь ласка, чорнила“, — і помаху, думаючи над кожним реченням, почав писати. Написав одного листа, перечитав, одну мить подумав, вложив у конверт і заклеїв. Написав другого листа, подумав, вложив у конверт, заклеїв. Та в третього листа написав, дуже короткого, писав нашивку — і запечатав, не читаючи більше. У вагоні стояла піма тиша. Завмер у під'їзку вартовий. Завмерли в коридорі посылний і кондуктор. Гейби час зазмер. Довго лежали перед командармом листи, у білих конвертах, із адресами зверху. Тоді командарм взяв велику конверт, вложив до неї усі три листи, запечатав і на конверті написав: „Відчинити після моєї смерті.“

III.

СМЕРТЬ ГАВРІЛОВА.

В день смерті Гаврілова впаав перший сніг. Місто затихло білою тишею, побіліло, успокоїлося, з дерев за вікнами струмували сніг синички, які прилетіли зноза міста разом із снігом.

Професор Павло Іванович Кокосов завжди прокидався у сім годині вранку і в ту саму пору прокинувся у день операції.

Професор висунув голову зпід коври, відхилив, витягнув волосату руку до нічного столика, примичним рухом намадав окуляри, насадив їх на ніс і просунув скла у волосся. За вікном на березі поришала снігом синичка. Професор надягнув халат, сунув ноги в домашні капці й пішов до купальні.

В хаті було ще тихо тоді, коли професор прокинувся, але коли він кахикаючи виходив з купальні, в Ідальні галасувала вже його жінка Катерина Павловна чайною ложечкою, мішаючи професорові цукор у скляниці чаю, і галасувала

уже в Ідальні самовар. Професор вийшов до чаю в халаті й у капцях.

— Добрий день, Павле Івановичу, — сказала жінка.

— Добрий день, Катерино Павловно, — сказав чоловік. Професор поцілував жінку в руку, сів напроти неї і витягнув поправив собі серез волосся окуляри. Мовчки сюрбнув проф. чаю, обіраючи щось-такє сказати, що сказати годилося. Але звичайний хід раннього чайного обичаю перервало дзеленькання телефону. Професор поглянув строго на двері до кабінету, де давний телефон, підзорливо глянув на жінку, на ту підстаркувату вже товстеньку жінку в японському кімоно, встав і підзорливо підійшов до телефону. До телефону ввійшли слова професора, сказав особливо старечим голосом і мружливо:

— Ну, ну, слухай вас. Хто давонить і в чому річ?

В телефоні сказали, що говорять зі штабу, що в штабі відомо, що операція назначена на пів на дев'ять, що зі штабу питаються, чи може треба якоїсьбудь помічі і чи треба може прислати за професором авто. І враз професор розгнівався, засопів у слухавку і забурмотів:

— Я треба вам знати, служу громадянству, а не окремим особам, так, так, добродію, і на хіліку їду трамваем, добродію. Я, вибачте мені, викопую свій обов'язок совісно і сьогодні теж не бачу причини, чому не маю їхати трамваем.

Професор голосно кинув слухавку, віврив розмову, зафиркався і задихався та повернувся до столу, жінки, чаю. Посопів трохи, покусав дуся але дуже швидко успокоївся. Знову подивився аноза окулярів очі, цим разом зосереджений в роздумі. Професор промовив тихо:

— Захворіє у Пенхвостах мужик Іван, пролежить три тижні на печі, потім помолиться, постоїть, порадиться з цілою родиною і поїде до поновитого шпиталю до лікаря Петра Івановича (Продовження буде.)

[illegible]

франк. торговельної палати Німеч. — Міжр. ім. націоналістів гр. Вестгард єдиний у парламенті вперше, щоб єдиному національному праймору, ірландці загальним голосуванням населення. — Італійський уряд обирає деякі пошти. — 24-го серпня почався у Женеві конференція преси акредитованої при Лізі Націй. — Берлінський президент позиві позив у суд редакт. комуністичної "Роте Фане" за образу честі. — Мих. Галицький перед своїм відходом до Європи виступив востаннє у львівській міській театрі в опері "Гальма" в ролі Понтика в середу 31. п. м.

Пам'ятайте, що всі збірники на нагробники на могилі І. Франка треба посилати до Центробанку, Львів, Ринок ч. 10. І пов. на щадничу книжечку ч. 7810.

Лист до Редакції.

З приводу церковної боротьби в Америці.

Пітсбург, Па, 8. серпня 1927.

Хвалю Редакцію!

В "Дні" з дня 26. травня 1927 р. є допис з Америки, який підписав "Нью-Йорк". В тому дописі порушено м. ін. і мене. В обороні правди прошу отже помістити отсе спростування:

Як тільки о. Жука суспендовано, то назначено мене адміністратором його парохії. Оскільки маючи багато праці в своїй парохії, я не міг цілком природно завідувати парохією о. Жука. В тій справі хотів я з ним розмовитись телефонічно, та не міг його застати дома. Тому поїхав до о. Жука, щоб з ним побачитись особисто та представити йому сумні наслідки церковної боротьби. Але в думці не було мені відібрати його парохію, бо, як я сказав, це було для мене навіть неможливим з огляду на те, що у мене багато праці в своїй парохії. Правда, що люди заступили мені дорогу, бо думали, що я дійсно їду обіймати парохію в Карнегі. І якби я був мав дійсно обійти парохію, то легко не міг би був зробити при помочі світських властей. Та цього я не робив, а лиш пояснював людям, що не ходив мені про обійття парохії, а лиш про особисте побачення з о. Жуком. А коли люди сказали, що о. Жука нема, то я ніким необразжений вернувся додому. При цьому зазначу, що у нас, на щастя, церковна боротьба вже притихла, а о. Жук оди з перших провісників епископа, щоб з нього зняли суспензу, коли побачив безцільність дальшої боротьби.

З вельможним поваженням
о. Стефан Малайя
парох церкви св. І. Хрестителя
в Пітсбургу, Па.

ОПОВІСТКИ.

Новий Український Театр під
дир. П. Карабінського:

Монастирська:
31. VIII. "Дні нашого життя".
1. IX. "Іспанська муха".
2. IX. "Царевич".
3. IX. "День і ніч".
4. IX. "Утоплена".
Бучач:
3. IX. "Ой не ходи Грицю".
6. IX. "Царевич". 170 22-?

Жіноча промислова кооперація "Труд" у Львові приймає учениць на 3-літню фахову науку шиття і крою білиз та суконь. Всі термінові ходять до української фахово-допоміжної школи удержуваної Т-вом "Рідної Школи". Диплом, який дістають учениці з краєвої корпорації по скінченню науки, утворює їх до самостійної фахової праці. Зголошення устно і письменно в "Труд" Львів, Ринок ч. 39. 343 2-2

Однорічний курс крою, шиття білиз і артистичних робіт уряджує Стефанія Шмідтська. Початок курсу 15 вересня ч. р. Зголошення і бліщі пояснення: вул. Набавка 11. II. пов. 285 6-6

3-літній курс гімназії СС. Васильянок у Львові (з познаними правами державної ауд. Другого 17). Початок шк. року (Богослуження) для 1. вересня о год. 8-й ранно. Тогож дня вступні іспити до 1-ої класи о год. 10 ранно. Вступні іспити до нижчих клас (I-VIII) 1-3 вересня (початок о год. 9 ранно). За приписанням учениць в гім. Інституті звертатися до Ігуменату СС. Васильянок (вул. Зближенія ч. 30). — За Управу гімназії: Д-р Василь Шурат. 346 3-3

Числи до вишого музичного Інституту ім. М. Лисенка у Львові будуть відбудуватися в дні 30, 31 серпня і 1 і 2 вересня. Для 3 вересня розпочинається вивчення науки. Бліщі інформації в афішах і в кав'ярній Муз. Т-ва від 30 ч. м. від год. 3-6-го попол. 312 3-3

Позір! Бережничка! Подається до відома Тов. Студентам бережанського повіту, що для 6. вересня ч. р. в год. 10 ранно, відбудуться в самі Бесіди студентські сходки, в справі переведення збірки в місній студентів. Проситись о численну участь. 1-2

НЕГАТИВНО на про-
даж новий дим з
покої кухні, веранда
вільні, город, горни-
лий Личаків за 2200
доларів. Ігнат, Львів,
Куркова 24 від 3-5.
365 1-3

ЛЕКЦІЇ Фортенну
після плями кон-
серваторії (від 12 год.)
улітніке арт. п'яніст-
ка Гілея Заричька —
Сташій 8. I. (бічна
Хоруншини). 351 2-2

ЯНУСІО! Подай а-
дресу. Пишемо
гоші. Придждай! —
Рожко. 353 2-2

В ДОРІ, відомі клі-
матично-літніми
літніми Вілла О-
лена покої з цілим
удержанням на осін-
ній сезон по зниже-
ній ціні. — Управу.
293 3-3

МЕШКАННЯ для
учеників нижчих
клас з удержанням,
вул. Львівських дітей
9 у господаря. 304 3-3

ПОКІЙ сам або з
харчем винайму
пан. ночкам. Зелена
27. II. 342 3-3

2 ПАННОЧКИ або
2 учеників із ниж-
чих клас, прийму на
станцію. Гарний со-
няшний покій, близь-
ко гімназії і семінара.
Е. Кордасевич рад-
ник скарб. вул. Му-
равська 48 I. пов.
300 4-4

ДРІБНІ ОГолошення.

2 ЗОЛ. коштує срібний ланцюжок на шийку
у Мандля, Коперника 14. 1773д 17-?

ПРИЙМУ учеників на мешкання з цілим
удержанням, відомість вул. Каспра Боч-
конського ч. 4 I. пов. п. Сафенова. 367 1-3

ПОСЕСІ (з правом купна до 3 літ) око-
ло 20 моргів доброї землі (зглядно
іншої) разом з хатою, будинками, ово-
чевим і яриновим городом негайно пошу-
кується. Подрібний опис зі шкідлими ситу-
аційними і ціною до "Реклами Польської"
Львів Романовича 10 під "Околиця" 368 1-2

ДВОХ учениць прийму на станцію на
догідних услїях. Батьківська опіка.
Зголошення вул. св. Тереса 2 Б. II. пов.
на ліво. 358 1-2

ПРИЙМУ 3 учениць (к-ів) з доброго дому
з харчем. Вроновська ч. 10 I. поверх
двері 7. 363 1-1

СТАНЦІЯ для учениць близько гімназії
і шк. УПТ. Есентуальна поміч в науці
фортенну. Зофії 20 I. пов. 362 1-2

ВСПЯКІ РОБОТИ ГОДИНИКХАР-
СЬКО-ЮВІЛЕРСЬКІ також перері-
ки найбильшій виконує, найстарша в
краю фірма Ю. Домбровський насл.
Ю. Домбровський — Л. Розваж-
ський Львів, Академічна 2, (Готель Жор-
жа). Замовлення з провінції полагоджуюмо
негайно. 110 6) 7-?

ЖІНКА недужа на ум літ 35 середнього
росту називається Маринка При-
сляк виданилася з дому, хто знав би
місце її перебування буде ласкавий пої-
домити Ілька Присляка, Мовчанівка п. Бо-
гданівка. 309 5-6

ФОРТЕП'ЯНИ, п'яніна першорядних фаб-
рик, уживані стало на складі. Продає,
міняє, купує готівкою. Позір фірма Ганах,
Піасудського 21, I. пов. 311 3-5

ГОДИНИК Ваш буде найліпше на-
правлений в найбільшій годинникар-
ській роботі Івана Зельтенрайха,
Львів, Марійська пл. 5. — 3 провінції про-
симо репаратії прислати поштою. — Ста-
ромодні дамські годинники перероблюємо
на ручні. 3 6) 15-?

ОГОЛОШЕННЯ.

За оголошення Редакція не відповідає.

Медицинський радник

Д-р І. Бережницький

357 дентист 1-3
у Львові Підвале 7 — поверну.

А не забудьте Касю,

щоби в мільярні жадати тільки мила
Олень-Шіхт. Бо я переконалася, що це мило
зі всіх родів, які до тепер ми вживали, є найліп-
ше. Його виробляють з вибірних сирівців, воно
робить білля чисте і біле і є дешеве ізза своєї ви-
датности.

Але не забудьте звернути уваги на марку

Мило Олень Шіхт

Спеціаліст недуг легінів, серця і жолудка

д-р Фелікс Ган

Львів, Городецька 46.

164 Пересвітлення Рентгеном 22-25

Д-р М. ФАЕРІНГ у внутрішніх недугах
орд. від 8-10 і від 8-6
Пересвітлення Рентгеном
Лічачка Діатермія — Львів
пл. Смолян ч. 5. (Кіно Маруселька)
Тел. 41-59 2060 18-?

Лікарсько-дентистичне Заведення

д-ра Симона Раппапорта
Якова Насса

Львів, вул. Сикстуська 17/II.

Пломбування й винищення зубів без
болю. Штучні зуби в кавчуку і золоті на
американську систему. Пациєнтів з провін-
ції полагоджуються в найкоротшому часі.
П. Т. урядовцям і студентам значна знижка.
320 4-5

Наймодніші капелюхи,
заграничні моделі з філцу і акса-
міту в величчій виборі поручає по при-
ступних цінах

О. Бережницька

359 Львів вул. Пекарська 47. 1-5

Купуйте екіри і футра

в промисловому торг. ХРОМ

спішч з обм. пор.

у Львові вул. Руська 20.

360 1-6

Шкільні друки

видані "Рідною Школою" — продає

Книгарня „Р. Ш.“ — у. п. т.

364 Львів, вул. Руська 3. 1-2

ДЕНТИСТ

Б. ЛЬОКЕР в Станіславові

вул. Собіського 14.

Спеціальність: білі корони, штучні зуби
без підпаління, містки без корон і білля
зубів. — Присутні ціни — догідні услїх
15 47-0

ВПИСИ НА ЖІНОЧІ

торговельні курси

Мечислава Хрістофа

професора державної школи екон. торг.

Львів вул. Валова 23

від 28 серпня до 2 вересня, щоденно від
10 до 12 і від 4 до 5.

Інформації в справі услївй апису уді-
ляється на місці.

Наука починається 3 вересня бого-
служенням. 368 1-1

„МОНЮШКО“

вул. Зіморевича 10. — Телефон 35-54

поруває

фортеп'яни і п'яніна

нові і уживані в різних цінах і на догід-
них умовах. 6-6

Конкурс

на референта для фахового шкільництва
„Рідної Школи“ з реченням до 15-го ве-
ресня 1927. Рефлектується в першій мірі
на інженерів будови машини по можності
з практикою у фахових школах. Зголо-
шення з особовими документами приймає
Голова Управу „Рідної Школи“ Львів
(Ринок ч. 10). 356 2-3

для приватних всенародніх
і середніх шкіл та учите-
льських семінарів

Найбильша в краю фабрика дзвонів

Братів Фельчинських

в Калуші, вул. Сівацька ч. 14.

в Перемішлі, вул. Красінського ч. 63.

відливає на замовлення дзвони гармо-
нічні і поодинокі, а постійно удержує
на складі злив 200 штук готових дзво-
нів у вазі від 10 до 600 кг.

Ціни приступні — сплата ратими.